

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ വുൾആൻ പഠന പദ്ധതി

മുന്നാം ഘട്ടം

സുറതുൽ മുഅ്മിനൂൻ, സുറതുന്നൂർ
ക്വാമ്പയിൻ 10

സുറത്തുൽ നൂർ 30 മുതൽ 40 വരെ
2021 നവംബർ 01 മുതൽ 15 വരെ

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org

സൗദി ഇസ്ലാമിക് ഇന്ത്യൻ സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline

youtube.com/velichamsaudionline

﴿30﴾ (നബിയേ)! സത്യവിശ്വാസികളോട്; അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ താഴ്ത്തുവാനും, അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ളുവാനും പറയുക. അത് അവർക്ക് വളരെ വെടിപ്പായിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

നിശ്ചയമായും, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ്.

﴿31﴾ സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളോടും: അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ താഴ്ത്തുവാനും, അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ളുവാനും, അവരുടെ ഭംഗി-അതിൽനിന്ന് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതല്ലാതെ- വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാനും പറയുക. അവർ, തങ്ങളുടെ മക്കനകൾ [ശിരോവസ്ത്രങ്ങൾ] അവരുടെ മാർപ്പിടങ്ങളിൽകൂടി ആക്കിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ.

അവർ തങ്ങളുടെ ഭംഗി (താഴെ പറയുന്നവർക്കല്ലാതെ) വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്; അവരുടെ ഭർത്താക്കൾക്കോ, പിതാക്കൾക്കോ, ഭർത്താക്കളുടെ പിതാക്കൾക്കോ, തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാർക്കോ, ഭർത്താക്കളുടെ പുത്രന്മാർക്കോ, സഹോദരന്മാർക്കോ, സഹോദരന്മാരുടെ പുത്രന്മാർക്കോ, സഹോദരികളുടെ പുത്രന്മാർക്കോ, തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾക്കോ, തങ്ങളുടെ വലക്കെകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവർക്കോ,

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَرِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ

إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣٠﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ خُمُرَهُنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ

പുരുഷന്മാരിൽനിന്ന് (ലൈംഗിക) മോഹമില്ലാത്ത അനുചരന്മാർക്കോ, സ്ത്രീ രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സിലായിട്ടില്ലാത്ത കുട്ടികൾക്കോ അല്ലാതെ. തങ്ങളുടെ അലങ്കാരത്തിൽനിന്ന് മാച്ചു വെക്കുന്നത് അറിയപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അവർ തങ്ങളുടെ കാലുകൾ കൊട്ടുകയും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളെല്ലാവരും- ഹേ, സത്യവിശ്വാസികളേ- അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ പശ്ചാത്താപിക്കുവിൻ! നിങ്ങൾക്ക് വിജയം ലഭിച്ചേക്കാം.

أَوِ التَّبَعِينَ غَيْرِ أُولَى الْإِرَبَةِ مِنَ
الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ
يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا
يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا تَخْفِينَ مِنْ
زِينَتِهِنَّ ۖ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ

الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿٣٠﴾

﴿30﴾ നീ പറയുക لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളോട് അവർ താഴ്ത്തുവാൻ, അവർ താഴ്ത്തട്ടെ مِنْ أَبْصَارِهِمْ അവരുടെ ദൃഷ്ടികളെ, ദൃഷ്ടികളിൽനിന്ന് وَيَحْفَظُوا അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും, കാത്തുകൊള്ളുകയും فُرُوجَهُمْ അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ അത് إِنَّ اللَّهَ لَهُ അവർക്ക് നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു خَبِيرٌ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണ് അവർ بِمَا يَصْنَعُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ﴿31﴾ وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകളോടും നീ പറയുക يَغْضُضْنَ അവർ താഴ്ത്തുവാൻ, താഴ്ത്തട്ടെ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ അവരുടെ ദൃഷ്ടികളെ وَيَحْفَظْنَ അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും فُرُوجَهُنَّ അവരുടെ ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ زِينَتَهُنَّ അവർ വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാനും, വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത് അവരുടെ ഭംഗിയെ, അലങ്കാരത്തെ, സൗന്ദര്യത്തെ إِلَّا مَا ظَهَرَ പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതല്ലാതെ, വെളിവാകുന്നതല്ലാതെ مِنْهَا അതിൽനിന്ന് وَلِيَضْرِبْنَ അവർ ആക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ بِخُمْرِهِنَّ അവരുടെ മക്കനകളെ, ശിരോവസ്ത്രങ്ങളെ عَلَى جُيُوبِهِنَّ അവരുടെ മാർവ്വിടങ്ങളിൽ കൂടി لَا يُبْدِينَ അവർ വെളിവാക്കരുത് زِينَتَهُنَّ അവരുടെ ഭംഗി അവരുടെ ഭർത്താക്കൾക്കല്ലാതെ أَوْ آبَائِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പിതാക്കൾക്ക് أَوْ أَبْنَائِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഭർത്താക്കളുടെ പിതാക്കൾക്ക് أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പുത്രന്മാർക്ക് أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ ഭർത്താക്കളുടെ പുത്രിമാർക്ക് أَوْ إِخْوَانِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സഹോദരന്മാർക്ക് أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സഹോദരപുത്രന്മാർക്ക്

രപുത്രൻമാർക്ക് **أَوْ نِسَائِهِنَّ** അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ സ്ത്രീകൾക്ക് **أَوْ مَمْلُوكَاتٍ** അല്ലെങ്കിൽ ഉടമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവർക്ക് **أَيَّمَانُهُنَّ** അവരുടെ വലകൈകൾ **أَوِ التَّابِعِينَ** അല്ലെങ്കിൽ അനുചരൻമാർക്ക്, പിൻപറ്റി നടക്കുന്നവർക്ക് (ഭൃത്യൻമാർക്ക്) **غَيْرِأُولِي الْإِرْبَةِ** മോഹമുള്ളവരല്ലാത്ത, ആവശ്യമുള്ളവരല്ലാത്ത **مِنَ الرِّجَالِ** പുരുഷൻമാരിൽനിന്ന് **أَوِ الطِّفْلِ** അല്ലെങ്കിൽ കുട്ടികൾക്ക് **الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا** മനസ്സിലായിട്ടില്ലാത്തവരായ, തെളിവാതിട്ടില്ലാത്ത **عَلَى عَوْرَاتٍ** രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി, ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെപ്പറ്റി **النِّسَاءِ** സ്ത്രീകളുടെ **وَلَا يَضْرِبْنَ** അവർ അടിക്കയും ചെയ്യരുത്, കൊട്ടരുത് **بِأَرْجُلِهِنَّ** അവരുടെ കാലുകളെ **مَنْ زَيَّنَّهِنَّ** അവ **مَا يُخْفِينَ** അവർ മറച്ചുവെക്കുന്നത് **لِيَعْلَمَ** അറിയാൻ **وَتُوبُوا** നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ, **إِلَى اللَّهِ** എല്ലാവരും **أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ** ഹേ സത്യവിശ്വാസികളേ **لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ** നിങ്ങൾക്ക് വിജയം ലഭിച്ചേക്കാം, നിങ്ങൾ വിജയിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

അനാവശ്യത്തിലേക്കും, അനുവദനീയമല്ലാത്തതിലേക്കും നോക്കാതിരിക്കുക; പ്രഥമനോട്ടത്തിൽ തനിക്ക് കാണുവാൻ പാടില്ലാത്ത ആളോ, വസ്തുവോ ആണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്തതാൽ പിന്നീട് തുടർന്നുകൊണ്ട് നോക്കാതിരിക്കുക എന്നൊക്കെയാണ്, ദൃഷ്ടി താഴ്ത്തുക (**غض البصر**) എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അബ്ദുല്ലാഹിൽ ബജലീ (റ) പറയുന്നു: 'പെട്ടെന്നുള്ള (അവിചാരിതമായ) നോട്ടത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ നബി ﷺ യോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് എന്റെ ദൃഷ്ടിയെ തിരിച്ചുകൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.' (മുസ്ലിം.) അലി (റ)യോട് നബി ﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അബൂദാവൂദ് ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അലീ! നോക്കിയതിനെത്തുടർന്ന് പിന്നെയും നീ നോക്കരുത്. കാരണം: ആദ്യത്തേത് നിനക്ക് ആവാം. പിന്നേത്തത് നിനക്ക് പാടില്ല.'

(يا على لا تتبع النظرة النظرة فان لك الاولى وليس لك الاخرة - ابوداود)

നോട്ടത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ പറയുന്നതോടൊപ്പം ഗുഹ്യസ്ഥാനങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുവാനും കൂടി കൽപിച്ചിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. നോട്ടത്തിൽനിന്നാണ് വ്യഭിചാരത്തിന് പ്രചോദനമുണ്ടായിത്തീരുന്നതെന്നും, വ്യഭിചാരത്തിലേക്ക് വഴിവെക്കുന്ന ഏത് കാര്യവും കാത്തുകൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്നും അതിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നബി ﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു: '.....കണ്ണുകളുടെ വ്യഭിചാരം നോട്ടമാകുന്നു, കാതുകളുടെ വ്യഭിചാരം ചെവികൊടുക്കലാണ്, നാവിന്റെ വ്യഭിചാരം സംസാരമാകുന്നു, കയ്യുടെ വ്യഭിചാരം പിടിക്കലാണ്, കാലിന്റെ വ്യഭിചാരം കാലടി വെക്കലാണ്, ഹൃദയം മോഹിക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഗുഹ്യസ്ഥാനം അതിനെ യഥാർത്ഥമാക്കിത്തീർക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ കളവാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു; (رواه مسلم والبخارى نحوه) വികാരവിചാരങ്ങളോടുകൂടി സംസാരിക്കുന്നതും, സംസാരം കേൾക്കുന്നതുമെല്ലാംതന്നെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഈ ഹദീസിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. ദൃഷ്ടിയെ നിയന്ത്രിക്കണമെന്ന് പുരുഷൻമാരോടും, സ്ത്രീകളോടും വെവ്വേറെ കൽപിച്ചതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഏതൊരു കാരണത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണോ നോട്ടം നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ, അക്കാര്യത്തിൽ സ്ത്രീയുംപുരുഷനും വ്യത്യാസമില്ലല്ലോ.

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉമ്മിമക്തൂം (റ) അന്ധനായ സ്വഹാബിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കടന്നുവരുമ്പോൾ. നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ പത്നിമാരായ ഉമ്മുസലമഃ (റ)യോടും,

മൈമൂനഃ (റ)യോടും മാറിനിൽക്കുവാൻ തിരുമേനി കൽപിക്കുകയുണ്ടായി. 'അദ്ദേഹം അന്ധനല്ലേ, ഞങ്ങളെ കാണുകയില്ലല്ലോ!' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി ഇപ്രകാരമാണ് അവരോട് പറഞ്ഞത്: 'എന്നാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അന്ധകളാണോ? നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണുകയില്ലേ!' (അബൂദാവൂദ്; തിർമദീ.) നോട്ടം മുതലായ കാര്യങ്ങൾ പുരുഷൻമാരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുമാത്രം വിരോധിക്കപ്പെട്ടതായും, സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്ക് പുരുഷൻമാരെ നോക്കുന്നതിനും മറ്റും വിരോധമില്ലെന്നും ഒരു ധാരണ മിക്കവരിലും കടന്നുകൂടിയതായി കാണാം. ഇത് തീരെ അബദ്ധമാണെന്നും, ലൈംഗിക നിയന്ത്രണാർത്ഥം നിയമിക്കപ്പെട്ട ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ സ്ത്രീയും പുരുഷനും സമമാണെന്നും ഈ കൂർത്തുൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു.

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا (അവരുടെ ഭംഗിയിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷമാകുന്നതല്ലാതെ വെളിവാക്കരുത്) എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. زينة (സീനത്ത്) എന്ന പദത്തിനാണ് 'ഭംഗി' എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ പദത്തിന് 'സൗന്ദര്യം, അലങ്കാരം, ഭംഗി, അഴക് എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാം. ശാരീരികമായ ഭംഗി മാത്രമല്ല, ആഭരണം, സുറുമ, ചായം മുതലായ ഉപകരണങ്ങൾ മൂലമോ വസ്ത്രാലങ്കാരങ്ങൾകൊണ്ടോ ഉണ്ടാകുന്ന ഭംഗിയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നത്രെ ആയത്തിന്റെ നാനാവശവും നോക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. കുപ്പായത്തിന്റെ മാർവിടത്തിൽകൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന ഭാഗവും, കഴുത്ത്, തോൾ, മുടി എന്നിവയും കാണപ്പെടാതിരിക്കുവാനായി മാർവിടത്തിൽകൂടി തലമക്കെ തൂക്കിയിടണം (وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ) എന്ന് പറയുമ്പോൾ ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ 'സീനത്തി'ൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. കാലിൽ ധരിക്കുന്ന തള മുതലായ ആഭരണങ്ങളുടെ കിലുക്കം കേൾക്കുവാൻവേണ്ടി കാൽകൊട്ടരുത് (وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ) എന്ന് പറയുമ്പോൾ, ആഭരണത്തിലും 'സീനത്തു'ണ്ടെന്ന് വന്നു. നമസ്കാരവേളയിൽ നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുവാനും മറ്റും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ട് 'എല്ലാ നമസ്കാരവേളയിലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ 'സീനത്ത്' എടുത്തുകൊള്ളണം' (خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ) എന്നാണ് ഒരിടത്ത് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽനിന്നെല്ലാം ഈ സംഗതി ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

'ഭംഗിയിൽ നിന്ന് പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന ഭാഗം' (ما ظهر منها) വെളിവാക്കുന്നതിന് വിരോധമില്ലെന്ന് ആയത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഏതാണ് ഈ ഭാഗം? പലരും പല വിധത്തിൽ ഇത് വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും - ആയത്തിൽനിന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും, പ്രസ്തുത വ്യഖ്യാനങ്ങളുടെ ആകെ സാരവും മുന്തിവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ- സാധാരണ നിലക്ക് മറക്കുവാൻ പ്രയാസപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന് കാണാം. നടക്കുമ്പോഴും, ജോലികൾ എടുക്കുമ്പോഴുമെല്ലാം മുൻകൈകളും, മുഖവും മറക്കുന്നത് വിഷമമാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് മിക്ക പണ്ഡിതന്മാരും ഇവിടെ കൈപടങ്ങളും മുഖവും ഒഴികെ എന്ന് വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നത്, സ്ത്രീക്ക് പ്രായപൂർത്തി വന്നാൽ പിന്നെ അവളുടെ മുൻകൈകളും മുഖവുമെല്ലാതെ വെളിപ്പെടുന്നത് നന്നല്ലെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു നബി വചനം അബൂദാവൂദ് (റ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു; സ്വഹാബികളും, താബിഹുകൾക്കുമായ പല മഹാൻമാരിൽനിന്നും മേപ്പടി വ്യഖ്യാനം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഏതായാലും, മറക്കുവാൻ വിഷമമില്ലാത്ത തള, വള, അരഞ്ഞാൺ, കണ്ഠാഭരണങ്ങൾ മുതലായവ അന്യപുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതും, സൗന്ദര്യത്തെ ദിഗുണീകരിച്ചു കാണിക്കുകയോ, ശരീരാകൃതിയെ ചിത്രീകരിച്ച് കാണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ അണിഞ്ഞു പുരുഷന്മാർക്കിടയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ശരീരം കണ്ടാൽ ഒരുപക്ഷേ അറപ്പ് തോന്നിപ്പോയേക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ, വസ്ത്രാഭരണങ്ങൾമൂലം കാര്യമായ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുണ്ടെന്ന വസ്തുത ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്- 60-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നത് പോലെ- കിഴവികളായ സ്ത്രീകൾപോലും അവരുടെ ഭംഗികളെ വെളിപ്പെടുത്താതെ മറക്കുകയാണ് നല്ലതെന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്. മേൽപറഞ്ഞ എല്ലാതരം ഭംഗികളെയും മറക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്, സ്ത്രീകൾ അന്യർക്കിടയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ 'ജിൽബാബ്' (ശരീരം പൊതുവിൽ മറക്കുന്ന വലിയ വസ്ത്രം) ധരിക്കണമെന്നും കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഹ്സാബ് 59-ൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**

ഏതെങ്കിലും ന്യായത്തെയോ വ്യാഖ്യാനത്തെയോ അടിസ്ഥാനമാക്കി പർദ്ദാ നിയമത്തിൽനിന്ന് കഴിയുന്നതും ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന് പകരം, കൂർആന്റേയും ഹദീഥിന്റെയും വ്യക്തമായ താൽപര്യങ്ങളെ കഴിവതും നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യേണ്ടത്. കൂർആൻ വചനം അവതരിച്ച വർത്തമാനം അറിയേണ്ടുന്ന താമസം മാത്രം- അപ്പോഴേക്കും മുഹാജിറുകളായ സ്ത്രീകൾ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ എടുത്തു കീറലുണ്ടാക്കി മുഖമക്കനയായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ആഇശ: (റ) അവരെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (رواه البخارى وغيره) നേരെമറിച്ച് ഇന്ന് നമ്മുടെ നിലയോ? മുഖമക്കന ധരിക്കുന്നത് തന്നെ പലർക്കും ഒരു പോരായ്മയായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. വേറൊരു വശത്ത് അവരെക്കൊണ്ട് അത് വർജ്ജിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള ന്യായവാദങ്ങളും സംരംഭങ്ങളും നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു!

സ്ത്രീകളുടെ ഭംഗി കാണിക്കപ്പെടുന്നതിന് വിരോധമില്ലാത്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാമത്തേത് ഭർത്താക്കൾ തന്നെ. വാസ്തവത്തിൽ സ്ത്രീകളുടെ എല്ലാതരം ഭംഗിയും ഭർത്താക്കൾക്ക് കാണുവാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. എന്നിരിക്കെ, ഭാര്യഭർത്താക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇവിടെ പ്രത്യേക നിബന്ധനകളൊന്നും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഇമാം അഹ്മദ് (റ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീഥിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്. **احفظ عورتك الا من زوجتك او مملكت يمينك** (നിന്റെ ഭാര്യയോ നിന്റെ അടിമസ്ത്രീയോ അല്ലാത്തവരിൽനിന്ന് നിന്റെ ഔറത്ത് -ഗോപ്യസ്ഥാനം- സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.) പിതാക്കൾ തുടങ്ങി സഹോദരി പുത്രന്മാർവരേക്കും ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവരെല്ലാം **محارم** (വിവാഹബന്ധം പാടില്ലാത്ത ബന്ധുകുടുംബങ്ങൾ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരാകുന്നു. ഇവരാകട്ടെ, അൽപം ചില നിബന്ധനകൾക്ക് വിധേയരാകുന്നു. മുട്ടുകാൽ മുതൽ പൊക്കിൾ വരെയുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഇവരിൽനിന്നും മറക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ലാത്തതാകുന്നു. സ്വഭാവദൃഷ്ട്യംകൊണ്ടോ മറ്റോ ഇവരിൽ ഏതെങ്കിലും ആളുകളെക്കുറിച്ച് വല്ല ആശങ്കക്കും അവകാശമുണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ, ഇവരിൽനിന്ന് സ്ത്രീകൾ അകന്നുനിൽക്കുകയോ, സൗന്ദര്യലങ്കരങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. പിതൃവ്യനും (എളാപ്പയും, മുത്താപ്പയും), അമ്മാമനും ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അവർ പർദ്ദയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട

വരാണെന്ന് ഹദീഥുകളാൽ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. മാതാപിതാക്കളുടെ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്നവരാണല്ലോ അവർ. സഹോദരസഹോദരിമാരുടെ മക്കളെ പർദ്ദയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കിയ സ്ഥിതിക്ക് ഈ രണ്ട് കൂട്ടരെപ്പറ്റി എടുത്തു പറയാതെതന്നെ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരിൽ 'തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകൾ' (أَوْنِسَائِهِنَّ) എന്ന് പറഞ്ഞത് മുസ്ലിം സ്ത്രീകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് (*) മുൻഗാമികളായ പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. മറ്റ് പല പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എല്ലാ സ്ത്രീകളും- മുസ്ലിം സ്ത്രീകളും അല്ലാത്തവരും- അതിൽ ഉൾപ്പെടുമെന്നാണ്. **اللَّهُ اعلم** കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മത ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം പാലിക്കുന്നതിലാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇതനുസരിച്ച് വിമതസ്ഥരായ സ്ത്രീകളിൽനിന്ന് മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ ഭംഗിയെ മറച്ചുവെക്കേണ്ടതാകുന്നു. സ്ത്രീകളുമായി അടുത്ത് പെരുമാറി അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളെയും സൗന്ദര്യത്തെയും കുറിച്ച് അന്യപുരുഷന്മാരെ അറിയിക്കുവാനും മറ്റും ഇടവന്നേക്കുമെന്നതാണ്, വിമതസ്ഥരായ സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച് പർദ്ദ ബാധകമാണെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ രഹസ്യം. ഈ ന്യായം മുസ്ലിം സ്ത്രീകളെ സംബന്ധിച്ചും പറയാമെങ്കിലും, സത്യവിശ്വാസികളായ സ്ത്രീകൾക്ക് ഇത്തരം കൃത്യങ്ങൾ വിരോധിക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന ബോധം ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. പ്രസ്തുതബോധമില്ലാത്തവരാണെന്ന് കാണപ്പെടുന്ന മുസ്ലിം സ്ത്രീകളെയും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട് താനും. നബി ﷺ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു:-

لا تبشر المرأة المرأة لتعتهن لزوجها كأنه ينظر إليها - متفق عليه

(സാരം: ഒരു സ്ത്രീ മറ്റൊരു സ്ത്രീയുമായി അടുത്തിടപെട്ട് അവൾ തന്റെ ഭർത്താവിന് അവളെപ്പറ്റി- അവൻ അവളെ നോക്കി മനസ്സിലാക്കുന്നത് പോലെ- വിവരിച്ചുകൊടുക്കരുത്. (ബു, മു) ഉമർ (റ) അബൂഉബൈദഃ (റ)ക്ക് എഴുതിയ ഒരെഴുത്തിൽ ഇപ്രകാരം ഉണ്ടായിരുന്നതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ ആ ഭാഗത്ത് ശിർക്കിന്റെ ആശ്ചര്യപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾ മുസ്ലിം സ്ത്രീകളോട് നിങ്ങളുടെ കൂട്ടിപ്പുറകളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതായി എനിക്ക് വിവരം കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീ അവളുടെ ഔറത്ത് (മറക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനം) അവളുടെ മതക്കാർക്കല്ലാതെ കാണുവാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.'

(حكاية ابن كثير عن سعيد بن منصور في سننه)

താബിഈങ്ങളിൽപ്പെട്ട മുജാഹിദ് (റ) മുതലായവരിൽനിന്നും, അമുസ്ലിം സ്ത്രീകൾക്ക് മുസ്ലിം സ്ത്രീകൾ തങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യം കാണിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന രിവായത്തുകൾ കാണാം.

مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ (വലക്കൈകൾ ഉടമപ്പെടുത്തിയവർ) എന്ന് പറഞ്ഞത് അടിമകളെപ്പറ്റിയാകുന്നു. ഈ പ്രയോഗത്തെക്കുറിച്ച് സു: മുഅ്മിനുൻ 6-ന്റെ വിവരണത്തിലും, അതിന് ശേഷമുള്ള 2-ാം വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും പ്രസ്താവിച്ചത് ഇവിടെ ഓർക്കുക. വാർദ്ധക്യം നിമിത്തമോ, ശാരീരികമോ, മാനസികമോ ആയ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടോ വികാരവിചാരങ്ങളില്ലാത്തവരും, എന്തെങ്കിലും ഭക്ഷണസാധനമോ മറ്റോ കിട്ടിയതു

(*) 'തങ്ങളുടെ' എന്ന സർവ്വനാമം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് 'സത്യവിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകളെ' ആണെന്നത് പ്രസ്താവ്യമാണ്. **يعني ان مرجع الضمير في نسائهن الى المؤمنات فليتأمل**

കൊണ്ട് തൃപ്തിയടയുന്ന ഭൃത്യന്മാർ മുതലായവരുമാണ് **التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ** (ലൈംഗികമോഹമില്ലാത്ത അനുചരന്മാർ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ലൈംഗികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും താൽപര്യവും എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത കുട്ടികളാണ് അവസാനമായി ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവർ. ഇവരെല്ലാം ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതിൽ അന്തർഭവിച്ചതത്വം സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

അവിചാരിതമായോ സൂക്ഷ്മക്കുറവുകൊണ്ടോ ഇരുഭാഗത്ത് നിന്നും ഉണ്ടായേക്കുന്ന ക്രമക്കേടുകളെ പൊതുവായും, കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്യുന്ന തെറ്റുകളെ പ്രത്യേകിച്ചും സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് ആദ്യത്തെ ആയത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ, അവയിൽനിന്നെല്ലാം ചേദിച്ചു മടങ്ങുവാനും, പാപമോചനം തേടുവാനും- 'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്ന് സംബോധനചെയ്തു കൊണ്ട്- ഉപദേശിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ വിജയം കൈവരുമെന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും എത്ര മഹത്തായത്! ചാരിത്ര്യശുദ്ധിക്ക് ഭംഗം വരുത്തുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചശേഷം, ചാരിത്ര്യസംരക്ഷണത്തിനും, സമുദായത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും ഏകമാർഗമായ വിവാഹത്തിലേക്ക് അടുത്ത വചനം സത്യവിശ്വാസികളെ ക്ഷണിക്കുന്നു:-

﴿32﴾ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അവിവാഹിതർക്കും, നിങ്ങളുടെ അടിമകളിൽനിന്നും അടിമ സ്ത്രീകളിൽനിന്നുമുള്ള നല്ല ആളുകൾക്കും നിങ്ങൾ വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുവിൻ, അവർ ദരിദ്രന്മാരായിരിക്കുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്ക് ധന്യത നൽകുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു, വിശാലനും സർവ്വജ്ഞനാകുന്നു.

وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ
وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ
إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾

﴿32﴾ **وَأَنْكِحُوا** നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കുവിൻ, വിവാഹം ചെയ്യിക്കുവിൻ **الْأَيَامَى** അവിവാഹിതർക്ക് **مِنْكُمْ** നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള **وَالصَّالِحِينَ** നല്ല ആളുകൾക്കും **مِنْ عِبَادِكُمْ** നിങ്ങളുടെ അടിമകളിൽ നിന്നുള്ള **وَإِمَائِكُمْ** നിങ്ങളുടെ അടിമസ്ത്രീകളിൽനിന്നും **إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ** അവർ ആയിരുന്നാൽ **فُقَرَاءَ** ദരിദ്രന്മാർ **يُغْنِهِمُ اللَّهُ** അല്ലാഹു അവർക്ക് ധന്യത (ഐശ്വര്യം) നൽകും **مِنْ فَضْلِهِ** അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ **وَاللَّهُ وَاسِعٌ** അല്ലാഹു വിശാലനാകുന്നു **عَلِيمٌ** സർവ്വജ്ഞനാകുന്നു.

'അവിവാഹിതർ' (**الْأَيَامَى**) എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ, വിവാഹം നിലവിലില്ലാത്ത എല്ലാ സ്ത്രീ പുരുഷന്മാരും- മുമ്പ് വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി-ഉൾപ്പെടുന്നു. അടിമകളെപ്പറ്റി തുടർന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, സ്വതന്ത്രരായ അവിവാഹിതരാണ് ഈ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അടിമകളായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, അവരിലുള്ള 'നല്ല ആളുകൾക്ക്' (**وَالصَّالِحِينَ**) എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, നല്ലവരല്ലാത്ത അടിമകൾക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചുകൊ

ടുകണമെന്നില്ലെന്ന് വരുന്നു. ഇവിടെ 'നല്ല ആളുകൾ' എന്ന വിശേഷണത്തിന്റെ താല്പര്യത്തിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ രണ്ട് അഭിപ്രായം കാണാം. വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ആവശ്യമായ ഗുണങ്ങളുള്ളവർ, അഥവാ അതിന് അർഹരായവർ എന്നും, മതപരമായും സ്വഭാവപരമായും വേണ്ടുന്ന നന്മയുള്ളവർ എന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ രണ്ട് തരത്തിലുള്ള നന്മകളും പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതും, രണ്ടും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്നവയുമാണ്.

عبد (അബ്ദ്)ന്റെ ബഹുവചനമാണ് عباد (ഇബാദ്). അടിമയായ പുരുഷൻമാർ എന്നാണ് ആ പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. امة (അമത്)ന്റെ ബഹുവചനമാണ് امم (ഇമാത്). അടിമയായ സ്ത്രീകൾ എന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ 'ദാസൻ, ദാസി, മനുഷ്യൻ, സ്ത്രീ' എന്നീ അർത്ഥത്തിൽ അവ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടേക്കുമെങ്കിലും സാധാരണനിലക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള അർത്ഥം ആദ്യം പറഞ്ഞതാകുന്നു. കൂർ ആനിലും ഹദീമിലും ഈ അർത്ഥത്തിൽതന്നെയാണ് ഈ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതും. പക്ഷേ, ചിലപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും, ചിലപ്പോൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ അടിമ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലുമായിരിക്കും. സന്ദർഭത്തിൽനിന്ന് ഇത് മനസ്സിലാക്കുവാനും കഴിയും. വിവാഹകാര്യങ്ങളെയും പദ്യ മുതലായ വിഷയങ്ങളെയും കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നിടത്ത് ഈ അർത്ഥത്തിൽ മാത്രമാണ് രണ്ട് പദങ്ങളും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇസ്ലാമിൽ അടിമത്തം എന്നൊന്നില്ലെന്നെന്ന് വാദിക്കുന്ന ചിലർ, ഈ പദങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സൗകര്യത്തിന് വേണ്ടി ഭൂതൻ, 'ഭൂത, ദാസൻ, ദാസി' എന്നൊക്കെ ഇവിടങ്ങളിൽ അർത്ഥം കൊടുത്ത് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ലല്ലോ. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് സു: മുഅ്മിനൂന് ശേഷമുള്ള 2-10 വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.)

അവിവാഹിതർ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന് പറയാതെ, നിങ്ങൾ അവർക്ക് വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഇത് പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. മുസ്ലിംകളായ രക്ഷിതാക്കൾ, കുടുംബത്തലവൻമാർ, നാട്ടുമുപ്പൻമാർ, ഭരണകർത്താക്കൾ പൊതുജനങ്ങൾ എന്നിവർക്കെല്ലാം ഇക്കാര്യത്തിൽ ബാധ്യതയും, കടപ്പാടും ഉണ്ടെന്ന് ഇത് കാണിക്കുന്നു. നടക്കേണ്ട വിവാഹത്തിൽ ഈ ബാധ്യത വിശേഷിച്ചും ശക്തിപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ, പുരുഷന്മാരെ അപേക്ഷിച്ച് സ്ത്രീകളുടെ കാര്യവും കൂടുതൽ പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അടിമകളെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞപ്പോൾ 'അവരിലുള്ള നല്ല ആളുകൾക്ക്' എന്ന് പ്രത്യേകിച്ച് പറഞ്ഞതുപോലെ, സ്വതന്ത്രന്മാരുടെ വിവാഹകാര്യവും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് വരുന്നു. മതനിഷ്ഠയും, സ്വഭാവഗുണവുമുള്ളവരെ വിവാഹത്തിന് തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പ്രത്യേകം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് വാസ്തവം തന്നെ. പക്ഷേ, അല്ലാത്തവരെയും തീരെ പുറന്തള്ളിക്കളയരുതെന്നാണ് ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്നത്.

അവർ ദരിദ്രന്മാരാകുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു തന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്ക് ധന്യത നൽകും (إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ...) എന്ന് തുടങ്ങിയ വാക്യം അർത്ഥഗർഭമായതും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് പ്രോത്സാഹനവും മനസ്സമാധാനവും നൽകുന്നതാകുന്നു. വിവാഹം ചെയ്യാനും, ചെയ്യിക്കുവാനും, ചെയ്തുകൊടുപ്പാനും- എല്ലാം തന്നെ- ദാരിദ്ര്യം ഒരു തടസ്സമായി സാധാരണ കരുതപ്പെടുന്നു. അത്രയുമല്ല, വിവാഹം കഴിച്ചത് മുതൽ ഭാര്യ ഭർത്താക്കളുടെ അഹോവൃത്തിക്കുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം- സമ്പത്തോ തൊഴിലോ- മുൻകൂട്ടി കണ്ടുവെച്ചിട്ടുവേണം വിവാഹം നടത്തുവാൻ എന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അത് ആപൽക്ക

രവും അനഭിലഷണീയവുമാണ് എന്നുമാക്കെ പലരും കരുതുകയും, ഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക്- അവർ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ- ഈ വാക്യം തക്ക മറുപടി നൽകുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തെ ഇത്ര വലിയ ഭയങ്കരമായി കരുതുവാൻ കാരണം, ഒന്നുകിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിലും വാഗ്ദാനത്തിലും വേണ്ടത്ര വിശ്വാസമില്ലായ്മയോ, അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതോദ്ദേശ്യം സമ്പത്തും സൗഖ്യ ജീവിതവുമാണെന്ന ധാരണയോ ആയിരിക്കാം. മാമൂലുകൾക്കും നാട്ടാചാരങ്ങൾക്കും ഈ ധാരണയിൽ പ്രത്യേകം പങ്കുണ്ടായിരിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ, വിവാഹം കഴിക്കാതിരുന്നാൽ അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന വിവിധതരം നാശങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ, വിവാഹം കഴിച്ചിട്ട് ദാരിദ്ര്യംമൂലം ഉളവാക്കുന്ന വിഷമങ്ങൾ കേവലം നിസ്സാരങ്ങളാണെന്ന് കാണാം. സാമ്പത്തികനില നന്നായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ജീവിതോദ്ദേശ്യം സഫലമായെന്ന് കരുതുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ, ധാർമികമൂല്യങ്ങൾ എത്രതന്നെ തകരാറിലായാലും വിരോധമുണ്ടാകുകയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ, ഇസ്ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ കാര്യം മറിച്ചാണുള്ളത്. ലൈംഗികമായ അരാജകത്വത്തെക്കാൾ, പട്ടിണിയുടെ കാഠിന്യത്തെ മുസ്ലിംകൾ ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല.

കുടുംബം പുലർത്തുവാനുള്ള വസ്തുവകകൾ ഇരിക്കട്ടെ, ഒരു ഇരുമ്പിന്റെ മോതിരം പോലും മഹർ (വിവാഹമൂല്യം) കൊടുപ്പാൻ സാധിക്കാത്ത നിമിത്തം, സ്വന്തം നഗ്നത മറക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ച ഉടുതുണിയുടെ പകുതിഭാഗം മഹറിനായി മുറിച്ചുകൊടുക്കാൻ സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ച ഒരു ദരിദ്രൻ- ഇങ്ങനെയുള്ള ദരിദ്രന്മാർ ഇന്ന് നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്- അയാൾക്ക് മനുഷ്യാർത്ഥമുണ്ടായിരുന്ന ചില കൂർത്തുൻ വാക്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്താൽ മതിയെന്ന നിശ്ചയത്തിന്മേലാണ്, നബി ﷺ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചുകൊടുത്തത്. ഈ സംഭവം ഇമാം ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസിദ്ധ സംഭവമത്രെ. ഇത്രയും ദരിദ്രനായ താൻ എങ്ങനെ ഇവളുടെ ദിനവൃത്തി കഴിച്ചുകൂട്ടുമെന്ന് നബി തിരുമേനി ﷺ അദ്ദേഹത്തോട് അന്വേഷിക്കുകയോ, ആ ദരിദ്രനായ ദമ്പതിമാർ പട്ടിണിമൂലം നശിച്ചുപോകയോ ചെയ്തതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. എന്നാൽ, വിവാഹത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ചാരിത്ര്യ സംരക്ഷണമായിരിക്കണം. ഓരോരുത്തനും തന്റെ കഴിവനുസരിച്ച് ഏതെങ്കിലും ഉപജീവനമാർഗങ്ങൾ ആരായുകയും വേണം. കഴിവിനപ്പുറമുള്ളതിൽ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് വിവാഹം ചെയ്യാൻ ദാരിദ്ര്യം തടസ്സമായിരിക്കയില്ല. നബി ﷺ പറയുന്നത് നോക്കുക:-

ثلاثة حق على الله عونهم الناكح يريد العفاف والمكاتب يريد الاداء والغايز في سبيل الله -

احمد والترمذى والنسائى وابن ماجه

(സാരം: മൂന്നുകൂട്ടരെ സഹായിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ബാധ്യതയുള്ളതാണ്. ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും, (മോചനമൂല്യം) കൊടുത്തുതീർക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് സ്വാതന്ത്ര്യക്കുച്ചിട്ടെഴുതുന്ന അടിമയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ പടയെടുക്കുന്നവനും.) അബൂബക്ർ (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് കൽപിച്ചതിൽ നിങ്ങൾ അവനെ അനുസരിക്കുവിൻ, എന്നാൽ, ധന്യതയെ (ഐശ്വര്യത്തെ)ക്കുറിച്ച് അവൻ നിങ്ങളോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് നിറവേറ്റിത്തരുന്നതാണ്.' -

اطيعوا الله فيما امركم به من النكاح ينجز لكم ما وعدكم من الغنى -

(ابن ابى حاتم)

ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്, ദരിദ്രനായ ഒരാൾ വിവാഹം കഴിച്ചാലുടനെ ധനികനായിത്തീരുമെന്ന് ധരിക്കേണ്ടതില്ല. ഏതെങ്കിലും വിധേന അത്യാവശ്യം കഴിച്ചുകൂട്ടുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു അവൻ തുറന്നുകൊടുക്കും, വിവാഹം കഴിച്ചതുകൊണ്ട് അവൻ എന്നേക്കും ദരിദ്രനായി കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരുമെന്ന ആശങ്ക ഒരിക്കലും ഉണ്ടാവരുത് എന്ന് സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. വിവാഹം കഴിച്ചതിനുശേഷം ദാരിദ്ര്യം നീങ്ങി സുഖജീവിതം അനുഭവിക്കുന്നവരെയും, വിവാഹം കഴിക്കാതിരുന്നിട്ടും ദാരിദ്ര്യം വേറിട്ടുപോകാത്തവരെയും, സമ്പൽസമൃദ്ധിയിൽ ആറാടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ നടത്തപ്പെട്ട വിവാഹത്തിനുശേഷം പട്ടിണിപ്പരിശകളായിത്തീർന്ന ഭാര്യഭർത്താക്കളെയും നാം കാണാറുള്ളതാണ്. നബി ﷺ പറഞ്ഞത്രെ വാസ്തവം! അവിടുന്ന് പറയുന്നു:-

ليس الغنى عن كثرة العرض ولكن الغنى غنى النفس - متفق عليه

സാരം: ധനം എന്നത് വിഭവങ്ങളുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടുള്ളതല്ല പക്ഷേ, മനസ്സിന്റെ ധന്യതയാണ് ധനം. (ബു; മു.) ധാരാളം സമ്പാദ്യവും, മറ്റ് സുഖസൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും പല കാര്യത്തിനും അന്യന്മാരെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടും, മനസ്സുവമില്ലാതെയും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന ധനികന്മാരെക്കാൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ, അൽപമാത്രമുള്ളതിൽ സംതൃപ്തിയോടെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നവരാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. എനി, വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

﴿33﴾ വിവാഹം (ചെയ്യുവാനുള്ള സൗകര്യം) ലഭിക്കാത്തവർ- അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്ക് ധന്യത നൽകുന്നതുവരെ- ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊള്ളട്ടെ!

നിങ്ങളുടെ വലക്കൈകൾ ഉടമയാക്കിയവരിൽ (സ്വാതന്ത്ര്യക്കുചീട്ട്) എഴുതിക്കൊടുപ്പാനാവശ്യപ്പെടുന്നവർ- അവരിൽ നന്മയുള്ളതായി നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമെങ്കിൽ- നിങ്ങളവർക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു തന്നിട്ടുള്ളതായ അവന്റെ സ്വത്തിൽനിന്നും നിങ്ങൾ അവർക്ക് കൊടു(ത്തു സഹായി)ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

നിങ്ങളുടെ (അടിമകളായ) യുവതികളെ- അവർ ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം- നിങ്ങൾക്ക് ഐഹിക ജീവിത വിഭവം ലഭിക്കുവാനായി തോന്നിയവാസവൃത്തിക്ക്

وَلَيْسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا
حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ
خَيْرًا ۖ وَأَتَوْهُمْ مِّن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي
ءَاتَاكُمْ

وَلَا تُكْرِهُوا فَتِيَّتَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ ۚ إِنَّ
أَرَدْنَ خَصْنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ

നിങ്ങൾ നിർബന്ധിക്കരുത്. ആരെങ്കിലും, അവരെ (അതിന്) നിർബന്ധിച്ച് ചെയ്യിക്കുന്നതായാൽ. അവരെ നിർബന്ധിച്ചതിനുശേഷം അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും (ആ നിർബന്ധിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീകൾക്ക്) പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും, കരുണചെയ്യുന്നവനുമാകുന്നു.

﴿34﴾ തീർച്ചയായും, (നിങ്ങൾക്കാവശ്യമായത്) വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്ന പല ലക്ഷ്യങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയവരിൽനിന്നുള്ള ഉദാഹരണ (പാഠ)വും, ഭയഭക്തരായ ആളുകൾക്ക് (വേണ്ടുന്ന) ഉപദേശവും നാം നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്.

الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ

بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ

وَمَثَلًا مِّنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ

وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٤﴾

﴿33﴾ وَلِيَسْتَعْفِفَ ചാരിത്ര്യം സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, മാനംകാത്തുകൊള്ളട്ടെ حَتَّى يُغْنِيَهُمْ (വിവാഹത്തിനുള്ള വക) വിവാഹത്തെ, (വിവാഹത്തിനുള്ള വക) نِكَاحًا ലഭിക്കാത്തവർ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ അവർക്ക് ധന്യത നൽകുന്നതുവരെ, അവർക്ക് ഐശ്വര്യം കൊടുക്കുന്നതുവരെ اللَّهُ അല്ലാഹു مِنْ فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്ത്, എഴുതികൊടുക്കുവാൻ مِمَّا مَلَكَتْ ഉടമയാക്കിയവരിൽനിന്ന് നിങ്ങളുടെ വലകൈകൾ فَكَاتِبُوهُمْ നിങ്ങളവർക്ക് എഴുതി (കച്ചിട്ടെഴുതി) കൊടുക്കുവിൻ إِنْ عَلِمْتُمْ നിങ്ങൾക്കറിയാമെങ്കിൽ, നിങ്ങളറിഞ്ഞാൽ فِيهِمْ അവരിൽ خَيْرًا നന്മ, വല്ല നന്മയും (ഉള്ളതായി) وَآتَوْهُمْ അവർക്ക് നിങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ مِنْ مَّالِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വത്തിൽനിന്ന് الَّذِي آتَاكُمْ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് തന്നിട്ടുള്ളതായ وَلَا تُكْرِهُوا നിങ്ങൾ നിർബന്ധിക്കരുത്, നിർബന്ധപൂർവ്വം ചെയ്യിക്കരുത് فَتَيَاتِكُمْ നിങ്ങളുടെ യുവതികളെ (അടിമകളെ) عَلَى الْبِغَاءِ തോന്നു്യാസവൃത്തിക്ക്, തെമ്മാടിത്തത്തിന് إِنْ أَرَدَنْ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം تَحْصُنَا ചാരിത്ര്യശുദ്ധി, പാതിവൃത്യം, മാനസംരക്ഷണം لَتَبْتَغُوا നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാനായി, നിങ്ങൾ തേടുന്നതിനായി جِوَارِ الْهَيَاةِ ജീവിതത്തിന്റെ വിഭവത്തെ (വസ്തുക്കളെ) الدُّنْيَا ഐഹികമായ, ഇഹത്തിലെ وَمَنْ يُكْرِهْنَنَّ ആരെങ്കിലും അവരെ നിർബന്ധിക്കുന്നതായാൽ فَإِنَّ اللَّهَ

എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ** അവരെ നിർബന്ധിച്ചതിന് ശേഷം തീർച്ചയായും നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു **إِلَيْكُمْ** നിങ്ങൾക്ക്, നിങ്ങളിലേക്ക് **آيَاتٍ** പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ **مُبَيِّنَاتٍ** വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്ന, വ്യക്തങ്ങളായ **وَمَثَلًا** ഉദാഹരണങ്ങളും, ഉപമയും **وَمَوْعِظَةً** കഴിഞ്ഞുപോയവരിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് നിങ്ങൾക്ക് **مِنْ قَبْلِكُمْ** ഉപദേശവും, സദുപദേശവും **لِلْمُتَّقِينَ** ഭയഭക്തന്മാർക്ക്, സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക്

ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ പ്രധാനമായും അഞ്ച് കാര്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്:

1) വിവാഹം കഴിപ്പാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്നവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്ക് അതിന് സാധ്യത ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ക്ഷമ കൈക്കൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ചാരിത്ര്യശുദ്ധിക്ക് കളങ്കം വരുത്താതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 'വിവാഹത്തിന് സൗകര്യം ലഭിക്കാത്തവർ' **(وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا)** എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, 'മഹർ' കൊടുപ്പാൻ കഴിയാത്തവരാണെന്നാണ് പൊതുവിൽ പറയപ്പെടുന്നത്. മഹർ കൊടുപ്പാൻ കഴിയുമെന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും, മറ്റ് കാരണങ്ങളാൽ വിവാഹം ചെയ്യാൻ തരപ്പെടാതെ വന്നേക്കാമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവർക്കും ഈ ഉപദേശം ബാധകമാണ്. ചാരിത്ര്യശുദ്ധിക്ക് ഭംഗം നേരിട്ടേക്കാമോ എന്ന് സ്വയം ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് നബിﷺ നൽകുന്ന ഉപദേശം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

يا معشر الشباب من استطاع منكم الباءة فليتزوج فإنه أغض للبصر وأحصن للفرج ومن لم يستطع فعليه بالصوم فإنه له وجاء - متفق

സാരം: ഹേ യുവാക്കളുടെ കൂട്ടമേ! നിങ്ങളിൽ ആർക്ക് വിവാഹം ചെയ്യാൻ കഴിവുണ്ടോ അവൻ വിവാഹം ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. കാരണം, അത് (വിരോധിക്കപ്പെട്ട നോട്ടത്തിൽ നിന്ന്) ദൃഷ്ടിയെ താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതും, ഗൃഹസ്ഥാനത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ആർക്കെങ്കിലും, കഴിവില്ലാതെ വരുന്നപക്ഷം, അവൻ നോമ്പ് അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാൽ അത് അവന് രക്ഷാമാർഗമായിരിക്കും (ബു; മു.) സുറത്തുന്നി സാഅ് 25 ൽ സ്വതന്ത്രരായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്തവർ അടിമ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അത് സാധിക്കാതെ വരുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. വിവാഹത്തിന് ആവശ്യം നേരിടുകയും, ഒരു വിധത്തിലും അത് സാധ്യമാകാതെ വരികയും ചെയ്യുന്നവരോട് ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് അവർക്ക് വഴിയെ സാധ്യമായേക്കുമെന്ന് ഒരു വാഗ്ദാനവും കൂടി ഈ ആയത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

2) സ്വതന്ത്രരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അടിമകൾ ഒരു നിശ്ചിത കാലത്തിൽ ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യമോചനമുല്പാദിപ്പിച്ച് കൊടുത്തുതീർക്കുന്ന പക്ഷം സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകാമെന്ന് യജമാനനും അടിമയും തമ്മിൽ ചെയ്യുന്ന കരാറിന് **مكاتبة** (സ്വാതന്ത്ര്യക്കച്ചിട്ട്) എന്ന് പറയുന്നു. ഒരു അടിമ ഈ ആവശ്യം ഉന്നയിച്ചാൽ, അത് ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നാണ് ഈ ആയത്ത് ശാസിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ അടിമത്തം ഇല്ലാതാക്കി അടിമകളെ സ്വതന്ത്രരാക്കി വിടുവാൻ ഇത് പോലെ വേറെയും പലപല സന്ദർഭ

ങ്ങളും, നിയമങ്ങളും അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ച് അടിമയാക്കപ്പെട്ടവരും നിയമാനുസൃതമായ മറ്റ് രൂപത്തിൽ കൈവശത്തിലിരിക്കുന്ന അടിമകളും ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യത്യസ്തരല്ല. 'അവരിൽ നന്മയുള്ളതായി നിങ്ങൾക്കറിയാമെങ്കിൽ' (إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا) എന്ന നിബന്ധന കേവലം വിപുലാർത്ഥത്തിലുള്ളതാകുന്നു. കൊടുത്തുവീട്ടാൻ നിശ്ചയിച്ച സംഖ്യ അടച്ചു തീർക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും സൗകര്യവും മാത്രമല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യക്കുചീട്ട് ആവശ്യപ്പെടുന്നവന്റെ പൊതുനന്മയും കൂടി അതിൽ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

3) അങ്ങനെയുള്ള അടിമകൾക്ക് അവരുടെ കച്ചീട്ടിലെ നിശ്ചയപ്രകാരം മോചിതരാകുന്നതിനും, അവരുടെ വിഷമതകൾ തീർക്കുന്നതിനും ധനസഹായം ചെയ്യണമെന്ന് യജമാനൻമാർക്കും കഴിവുള്ള എല്ലാവരോടും തുടർന്ന് കൽപിക്കുന്നു. നിശ്ചയിച്ച സംഖ്യയിൽ ഇളവ് ചെയ്തും, ജോലികൾ സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തും മറ്റും യജമാനന്മാർക്ക് ഈ കൽപന സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണ്. സ്വത്തുക്കളെല്ലാം വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെതാകുന്നു. അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുവാനായി അത് ചിലരുടെ കൈകളിൽ അനാമത്ത് വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. കൈവശക്കാരന്റെ ഇഷ്ടത്തിനൊത്ത് മാത്രം ചിലവാക്കുവാനുള്ളതല്ല. സാക്ഷാൽ ഉടമസ്ഥനായ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്ന പ്രകാരം അത് വിനിയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അങ്ങനെ അവർ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു തക്കതായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും, വീണ്ടും, പകരം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ആകയാൽ സ്വത്ത് കൈവശമുള്ളവർ അവരെ സഹായിക്കുന്നതിൽ പിന്നോക്കം വെക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്നൊക്കെയാണ് **مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ** (അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് തന്നിട്ടുള്ള അവന്റെ സ്വത്ത്) എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ അടങ്ങിയ സൂചനകൾ.

4) അടിമ സ്ത്രീകൾ ചാരിത്ര്യദൃഷ്ട്യം ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കെത്തന്നെ, അവർ മൂലം ഐഹികമായ വരുമാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി വ്യഭിചാരം പോലെയുള്ള നീചവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ യജമാനൻമാർ അവരുടെ അടിമകളെ നിർബന്ധിക്കരുത്. പ്രസ്തുത സ്ത്രീകൾ സ്വയംതന്നെ അതിന് അനുകൂലികളാണെങ്കിൽ അതിന് നിർബന്ധിക്കാമെന്നോ, അനുവദിക്കാമെന്നോ ഇതിൽനിന്ന് വ്യംഗ്യാർത്ഥം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഐഹികലാഭം ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാമെന്നും അർത്ഥമില്ല. വ്യഭിചാരാദി ദുർവൃത്തികളെ കഴിയുന്നത്ര തടയുന്നത് ഓരോ മുസ്ലിമിന്റെയും കടമയാണ്. എന്നിരിക്കെ അതിന് നിർബന്ധിക്കുന്നത് പോകട്ടെ, മനസ്സുകൊണ്ട് അനുകൂലിക്കാൻപോലും പാടില്ലാത്തതാണ്. അവനവന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലും, ചൊൽപടിയിലും ഇരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളെ അതിന് നിർബന്ധിക്കുക, അതും തുച്ഛമായ ഭൗതിക വരുമാനം മോഹിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കുക, ഇതിലേറെ നിന്ദ്യവും, നികൃഷ്ടവുമായ മനുഷ്യമിതി മറ്റെന്താണ്?! ഇതാണ് ഇവിടെ ആക്ഷേപത്തിന് വിഷയമായിരിക്കുന്നത്. ഈ ആക്ഷേപം ഈ രൂപത്തിൽ അവതരിക്കുവാൻ കാരണം 'ജാഹിലിയ്യാ' കാലത്ത് (ഇസ്ലാമിന് മുമ്പ്) ചില യജമാനൻമാർ അവരുടെ അടിമകളെ ഇപ്രകാരം വ്യഭിചാരശാല നടത്തുവാൻ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നതാകുന്നു. പലരും അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കപടവിശ്വാസികളുടെ തലവനായിരുന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നുഉബയ്യ് തന്റെ രണ്ട് അടിമ സ്ത്രീകളെ അതിന് നിർബന്ധിക്കുകയും അവർ നബിﷺയോട് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയും, അതിനെത്തുടർന്ന് ഈ വചനം അവതരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്ന് മുസ്ലിം (റ), അബൂദാവൂദ് (റ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് ആയത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണല്ലോ.

5) നിഷ്കർഷാധികമായ യജമാനന്മാരുടെ നിർബന്ധം മൂലം ആ പാവങ്ങൾ വല്ല നീചപ്രവൃത്തിയും ചെയ്തുപോകുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും, അവൻ കരുണാനിധിയാണെന്നും അല്ലാഹു അവർക്ക് സന്തോഷവാർത്ത നൽകുന്നു. ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ സാധിക്കാത്ത വിധമുള്ള നിർബന്ധങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾക്ക് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നത് അല്ലാഹു നമുക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ.

ഇങ്ങനെ, നമ്മുടെ നന്മക്കും വിജയത്തിനും ആവശ്യമായ എല്ലാ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും, ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, ഉദാഹരണ പാഠങ്ങളും, സദുപദേശങ്ങളും ഈ കൂർ ആൻ മുഖേന അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. അതിമഹത്തായ ഈ അനുഗ്രഹത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ് 34-ാം വചനം ചെയ്യുന്നത്.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവന്റെ പ്രകാശത്തിന് ഒരു ഉപമ വിവരിക്കുന്നു. ഓരോ മനുഷ്യനും തന്റെ ഈമാൻ, ബുദ്ധി, ചിന്താശക്തി, അറിവ് എന്നിവയുടെ തോതനുസരിച്ച്- അകംകണ്ണുകൊണ്ടും പുറംകണ്ണുകൊണ്ടും- കണ്ടറിയാൻ കഴിയുന്ന നിത്യവും അനർഘമായ ആ പ്രകാശത്തിന്റെ ഉദാഹരണചിത്രം ഹൃദയസാന്നിധ്യത്തോടുകൂടി ചിന്തിച്ചു വായിക്കുക:-

വിഭാഗം - 5

﴿35﴾ അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും പ്രകാശമാകുന്നു.

﴿35﴾ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

അവന്റെ പ്രകാശത്തിന്റെ ഉപമ (വിളക്ക് വെക്കുവാനുള്ള) ഒരു മാടം പോലെയാകുന്നു; അതിൽ ഒരു വിളക്കുണ്ട്; വിളക്കാകട്ടെ, ഒരു സ്പടികത്തിലാകുന്നു;

﴿35﴾ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ
الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ

സ്പടികമാകട്ടെ, അതൊരു രത്നമയമായ (പ്രശോഭിത) നക്ഷത്രപോലെയിരിക്കുന്നു! അനുഗൃഹീതമായ ഒരു വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് -പൗരസ്ത്യമല്ലാത്ത, പാശ്ചാത്യവുമല്ലാത്ത ഒലീവ് വൃക്ഷത്തിൽനിന്നു(ള്ള എണ്ണയാൽ)- അത് കത്തിക്കപ്പെടുന്നു; അതിന്റെ [വൃക്ഷത്തിന്റെ] എണ്ണ- അതിനെ തീ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽപോലും- (സ്വയം) വെളിച്ചം നൽകുമാറാകുന്നതാണ്!-

﴿35﴾ أَلْزُجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ
مِنْ شَجَرَةٍ مُبْرَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا
شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ
وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ

(അങ്ങനെ) പ്രകാശത്തിനുമേൽ പ്രകാശം! അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശി

﴿35﴾ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن

ക്കുന്നവരെ അവന്റെ പ്രകാശത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു ജനങ്ങൾക്ക് ഉപമകളെ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനുമാണ്.

﴿36﴾ ചില വീടുകളിലാകുന്നു (അത്); അവ ഉയർത്തപ്പെടുവാനും, അവയിൽവെച്ച് തന്റെ നാമം സ്മരിക്കപ്പെടുവാനും അല്ലാഹു ഉത്തരവ് നൽകിയിരിക്കുന്നു (-അങ്ങനെയുള്ള വീടുകളിലാണ് ആ വിളക്കുള്ളത്) അവയിൽവെച്ച് രാവിലെയും, സന്ധ്യാസമയങ്ങളിലും അവൻ മഹത്വപ്രകീർത്തനം [തസ്ബീഹ്] ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു;-

﴿37﴾ ചില ആളുകൾ: അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണ, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തൽ, സക്കാത്ത് കൊടുക്കൽ എന്നിവയിൽനിന്ന് കച്ചവടമാകട്ടെ, വ്യാപാരമാകട്ടെ, അവരെ മിനക്കെടുത്തുകയില്ല! (അങ്ങനെയുള്ളവരാണ് തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നത്):-

ഹൃദയങ്ങളും, ദൃഷ്ടികളും അവതാളത്തിലായിപ്പോകുന്ന ഒരു ദിവസത്തെ [ക്രിയാമത്ത് നാളിനെ] അവർ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു;-

﴿38﴾ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ നല്ലതിന് അല്ലാഹു അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് അവർക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാനും വേണ്ടിയത്രെ (അവരത് ചെയ്യുന്നത്).

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ കണക്കില്ലാതെ കൊടുത്തരുളുന്നതാകുന്നു.

يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ

وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾

فِي بُيُوتٍ أُذِنَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ

فِيهَا أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ

وَالْأَصَالِ ﴿٣٧﴾

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ

ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ

الزَّكَاةِ ۖ

يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ

وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٨﴾

لِيَجْزِيَ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا

وَيَزِيدَهُم مِّنْ فَضْلِهِ ۚ

وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

﴿35﴾ وَالْأَرْضِ اللَّهُ അല്ലാഹു نَوْرُ السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളുടെ പ്രകാശമാകുന്നു ഭൂമിയുടെയും مَثْلُ نُورِهِ അവന്റെ പ്രകാശത്തിന്റെ ഉപമ കَمْشَكَاة ഒരു മാടം (ചുമർ പൊത്ത്) പോലെയാണ് فِيهَا അതിലുണ്ട് مَصْبَا حُ ഒരു വിളക്ക് الْمَصْبَا حُ വിളക്ക് فِي زُجَاجَةٍ വിളക്ക് فِي زُجَاجَةٍ ഒരു സ്പെഷ്യലിലാണ്, പട്ടുകിലാണ് الزُّجَاجَةُ പട്ടുകു കَبُ അത് ഒരു നക്ഷത്രം പോലെയിരിക്കുന്നു دُرِّي രത്നമയമായ, രത്നം പോലെയുള്ള, മുത്തുമയമായ يُوقَدُ അത് കത്തിക്കപ്പെടുന്നു مِنْ شَجَرَةٍ ഒരു മരത്തിൽനിന്ന്, ഒരു വൃക്ഷത്താൽ مُبَارَكَةٌ അനുഗൃഹീതമായ زَيْتُونَةٍ അതായത് ഒരു സൈതൂൻ (ഒലീവ്) മരത്തിൽനിന്ന് لَا شَرْقِيَّةٍ പൗരസ്ത്യമല്ലാത്ത, കിഴക്കുള്ളതല്ലാത്ത وَلَا غَرْبِيَّةٍ പാശ്ചാത്യവുമല്ലാത്ത, പടിഞ്ഞാറുള്ളതുമല്ലാത്ത ആകുമാറാകും زَيْتُهَا അതിന്റെ എണ്ണ يُضِيءُ വെളിച്ചം നൽകും, ശോഭിക്കും (മാറാകും) وَلَوْلَمْ تَمْسَسْهُ അതിനെ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും نَارُ തീ, അഗ്നി اَللَّهُ അല്ലാഹു عَلَى نُورٍ പ്രകാശം عَلَى نُورٍ പ്രകാശത്തിനുമേൽ, പ്രകാശത്തിൽ കൂടി اَللَّهُ അല്ലാഹു മാർഗദർശനം നൽകുന്നു لِنُورِهِ അവന്റെ പ്രകാശത്തിലേക്ക് مَنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ وَيَضْرِبُ اللَّهُ ഉപമകളെ, ഉദാഹരണങ്ങളെ لِلنَّاسِ ജനങ്ങൾക്ക്, മനുഷ്യർക്ക് وَاللَّهُ അല്ലാഹു بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെയും عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാണ് ﴿36﴾ فِي بُيُوتٍ ചില വീടുകളിലാണ് وَيُذَكِّرُ അല്ലാഹു ഉത്തരവ് നൽകിയിരിക്കുന്നു أَنْ تَرْفَعَ അവ ഉയർത്തപ്പെടുവാൻ اَذِنَ اللَّهُ സ്മരിക്കപ്പെടുവാനും, കീർത്തനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു فِيهَا അവയിൽവെച്ച് اِسْمُهُ തന്റെ നാമം فِيهَا അവൻ അവയിൽവെച്ച് اِسْمُهُ തന്റെ നാമം اَللَّهُ അല്ലാഹു بِالْغَدُوِّ രാവിലെ, കാലത്ത് وَالْآصَالِ സന്ധ്യാസമയങ്ങളിലും, വൈകുന്നേരവും ﴿37﴾ رِجَالٍ ചില പുരുഷന്മാർ, ആളുകൾ لَا تُلْهِهِمْ അവരെ മിനക്കെടുത്തുക (ശ്രദ്ധവിടുത്തുക)യില്ല تِجَارَةً കച്ചവടം (ആകെട്ട) وَلَا بَيْعٍ വ്യാപാരവും ഇല്ല, വ്യാപാരമാകട്ടെ (ഇല്ല) اَللَّهُ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിൽനിന്ന് اِقَامِ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നതിൽനിന്നും وَيَخَافُونَ അവർ ഭയപ്പെടുന്നു يَوْمًا ഒരു ദിവസത്തെ تَتَقَلَّبُ അവതാളത്തിലാകുന്നു, മറിഞ്ഞുപോകുന്നു لِيَجْزِيَهمُ ﴿38﴾ وَالْأَبْصَارُ ദൃഷ്ടികളും, കണ്ണുകളും اَللَّهُ അല്ലാഹു أَحْسَنَ വളരെ നല്ലതിന്ന് അവർ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ وَبِزَيْدِهِمْ അവർക്ക് അവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനും يَرْزُقُ അല്ലാഹു وَاللَّهُ അല്ലാഹു مِنْ فَضْلِهِ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ, അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്ന് اَللَّهُ അല്ലാഹു بِغَيْرِ حِسَابٍ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് കണക്കില്ലാതെ

مِشْكَاة (മാടം)കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം ചുവരുകളിലും മറ്റും തിരിവിളക്കുകൾ വെക്കുന്നതിന് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന പൊത്താകുന്നു. പരിഷ്കരിച്ച മണ്ണെണ്ണ വിളക്കുകളും, വൈദ്യുത വിളക്കുകളുമെല്ലാം നടപ്പിൽ വരുന്നതിന് മുമ്പ്, കാറ്റുമൂലം വിളക്ക് കെട്ടുപോകാതിരി

പ്പാനും, വെളിച്ചം ശരിക്ക് കാണുവാനുമായിരുന്നു ഇവ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. 'പൗരസ്ത്യവും, പാശ്ചാത്യവുമല്ലാത്ത' - അല്ലെങ്കിൽ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ളതല്ലാത്ത 'ഒലീവ്' (زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ) എന്ന് പറഞ്ഞതിനെ പണ്ഡിതന്മാർ പലതരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു കാണുന്നു. പൗരസ്ത്യവും പാശ്ചാത്യവുമല്ലാത്ത സീനാ പ്രദേശങ്ങളിൽ വളരുന്നത്, കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും വെയിൽ കൊള്ളാവുന്ന സ്ഥലത്തുള്ളത്, സാധാരണ നാടുകളിലൊന്നും കാണപ്പെടാത്ത തരത്തിലുള്ളത്, എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തമായ വ്യഖ്യാനങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടുകാണാം. ഏതഭിപ്രായം എടുത്താലും ശരി, അസാധാരണവും ഉയർന്ന ജാതിയുമായ ഒരുതരം സൈതൂൻ (ഒലീവ് മരത്തിൽ) നിന്ന് എടുക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷതരം എണ്ണകൊണ്ടാണ് ആ വിളക്ക് കത്തിക്കപ്പെടുന്നത് എന്ന് സാരമാകുന്നു. 'ഉയർത്തപ്പെട്ടുവാനും തന്റെ നാമം സ്മരിക്കപ്പെട്ടുവാനും അല്ലാഹു അനുവാദം നൽകിയ വീടുകൾ' എന്ന് പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികളാണ്. അവ വന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടതും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ദിക്റ'നുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുമാണല്ലോ.

ഹൃദയമുള്ളവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാനും, കണ്ണുള്ളവർക്ക് കാണുവാനും, കാതുള്ളവർക്ക് കേൾക്കുവാനും സത്യാന്വേഷികൾക്ക് കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാനും, ഭാഗ്യവാന്മാർക്ക് വിജയം സിദ്ധിക്കുവാനും മതിയായ പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, ദിവ്യലക്ഷ്യങ്ങൾ, വേദപ്രമാണങ്ങൾ, പ്രവാചകാദ്ധ്യാപനങ്ങൾ ആദിയായവ മുഖേന ആകാശഭൂമിയിലുള്ളവർക്കെല്ലാം സത്യപ്രകാശം നൽകിയവൻ അല്ലാഹുവത്രെ. ദൂർമാർഗത്തിൽനിന്ന് സന്മാർഗത്തിലേക്കും, ദൗർഭാഗ്യത്തിൽനിന്ന് സൗഭാഗ്യത്തിലേക്കും, പരാജയത്തിൽനിന്ന് വിജയത്തിലേക്കും, അജ്ഞാനാന്ധകാരത്തിൽനിന്ന് വിജ്ഞാനവെളിച്ചത്തിലേക്കും, പരിഭ്രമത്തിൽ നിന്ന് ശാന്തിയിലേക്കും വെളിച്ചം നൽകുന്ന പ്രകാശം അല്ലാഹുവിന്റെതത്രെ. ശരീരത്തിനും, ആത്മാവിനും, മനസ്സിനും, കണ്ണിനും വെളിച്ചം നൽകുന്നതും ആ പ്രകാശം തന്നെ. സകലചരാചരങ്ങൾക്കും അതതിന്റെ ആകൃതവും പ്രകൃതവുമായ സവിശേഷതകളിലേക്ക് മാർഗദർശനം നൽകുന്ന വെളിച്ചവും അവനിൽനിന്നുതന്നെ. സൂര്യനും, സൂര്യനെ വെല്ലുന്ന കോടാനുകോടി നക്ഷത്രലോകങ്ങൾക്കും വെളിച്ചം നൽകുന്നതും, പരമാണുവിലെ പരമരഹസ്യത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം കാട്ടുന്നതും അതേ പ്രകാശം തന്നെ. അതെ, അഖിലാണ്ഡവും, അഖില വസ്തുക്കളും ആ പ്രകാശത്തിനാൽ മാത്രം പ്രകാശിതമാകുന്നു. എവിടെ, എന്ത്, എങ്ങനെ, അന്ധകാരമയമല്ലാതിരിക്കുന്നുവോ അവിടെ, അത്, അപ്രകാരം പ്രകാശമയമാകുന്നത് ആ പ്രകാശത്താൽ മാത്രമായിരിക്കും. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശം! അവനത്രെ ആകാശഭൂമികളുടെ പ്രകാശം! اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

അതെന്നോ, മറ്റോ കണക്കാക്കാവതല്ല, അവന്റെ പ്രകാശം. അതിന്റെ പ്രഭയും പ്രഭാവവും ഭാവനക്കതീതമാകുന്നു. ക്ലിപ്തത്തിന് ഒരിക്കലും അത് വിധേയമല്ല. ബുദ്ധിക്കോ യുക്തിക്കോ അതിനെ തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും സാധ്യമല്ല. കൂർആന്റെ അവതരണകാലത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളെ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്, പരിമിതവും സുപരിചിതവുമായ ചില വസ്തുക്കളോട് ഉദാഹരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഉപമ പറയുകയാണെങ്കിൽ- അഥവാ ഓരോരുവന്റെ മനസ്സാന്നിധ്യത്തിന്റെയും, മനോവികാസത്തിന്റെയും തോതനുസരിച്ച് ഗ്രഹിക്കാവുന്ന ഒരു ചിത്രീകരണം നൽകുകയാണെങ്കിൽ- അതിനെ വിളക്ക് വെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മാടത്തോട് ഉപമിക്കാവുന്നതാണ്. مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ

വിളക്ക് മാടത്തിലായതുകൊണ്ട് കാറ്റിനാലോ മറ്റോ കെട്ടുപോകയില്ല, അതിന്റെ വെളിച്ചനാളം ചരിഞ്ഞും വളഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുമില്ല. വേണ്ട സ്ഥലത്തേക്ക് നേർക്കുനേരെ, ശോഭയോടെ, പ്രകാശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നാൽ, മാടം കേവലം

സാധാരണ മാടമല്ല. കാരണം, അതിലെ വിളക്ക് ഒരു പ്രത്യേക തരം വിളക്കാകുന്നു. ആ വിളക്ക് ഒരു സ്പെഷലിറ്റിയാണ്. (الْمِصْبَاخُ فِي زُجَاجَةٍ) അതിനാൽ, വിളക്കിന് ഭദ്രതയും, ശോഭയും, അഴകും- എല്ലാം തന്നെ- ഒരുപോലെ ഒത്തിണങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ഈ സ്പെഷലിറ്റി, സാധാരണമായ പട്ടുകോ, ചിമ്മിനിയോ അല്ല; മിന്നിത്തിളങ്ങി പ്രശോഭിതമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നക്ഷത്രം പോലെയിരിക്കുന്നു! (الرُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ) അത് സ്വയം തന്നെ അത്രമേൽ ശോഭാപൂർവ്വമായിരിക്കും. എന്നിരിക്കെ, അതിൽ വിളക്ക് കൂടി ഉണ്ടായാലുള്ള അവസ്ഥ പറയേണ്ടതുണ്ടോ?!

വിളക്ക് കത്തിക്കുവാൻ ഉപയോഗിച്ച എണ്ണയാകട്ടെ, ഏറ്റവും വിശേഷപ്പെട്ട ഒലിവെണ്ണ. സാധാരണ ഒലിവ് വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നുള്ളതല്ല. പരിശുദ്ധ താഴ്വരയിൽ (بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ) വളരുന്നതും, സീനാ മലയിൽനിന്ന് ഉല്പാദിക്കുന്നതും (وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ) സകലഅംശങ്ങളും ഉപയോഗപ്രദവുമായ ഒരു സവിശേഷ വൃക്ഷമാണത്. പടിഞ്ഞാറൻ പ്രദേശങ്ങളിലോ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലോ ഒന്നുതന്നെ അത്തരം വൃക്ഷം കാണപ്പെടുകയില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ആ വിളക്ക് കത്തിക്കപ്പെടുന്നത്- അഥവാ അതിനുള്ള എണ്ണ എടുക്കുന്നത് - പൗരസ്ത്യവും പാശ്ചാത്യവുമല്ലാത്ത അനുഗൃഹീതമായ ഒലിവ് വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നാകുന്നു. (يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ) സാധാരണ എണ്ണ വിളക്കുകളും വാതകവിളക്കുകളും കത്തിക്കുവാൻ തീ കൂടാതെ കഴിയുകയില്ല. വൈദ്യുത വിളക്കാകട്ടെ എണ്ണയും തീയും ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും- അതിനും രണ്ട് വസ്തുക്കൾ തമ്മിൽ സംബന്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. (*) നമ്മുടെ വിളക്ക് ഇക്കാര്യത്തിലും വ്യത്യസ്തമാണ്. അതിലെ എണ്ണ തീ സ്പർശിച്ചില്ലെങ്കിൽപോലും, സ്വയം തന്നെ വെളിച്ചം നൽകുമാറാകുന്നതാണ്! (يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ) ആകയാൽ അത് മറ്റുള്ളതിനെ കരിച്ചുകളയുകയില്ല, വായുക്കിടാത്തപക്ഷം ശോഭിക്കാതിരിക്കുകയുമില്ല. കാരണം, അത് സാധാരണമായ തീ വെളിച്ചമല്ല- പ്രകാശത്തിന്മേൽ പ്രകാശമാണ്! (نُورٌ عَلَى نُورٍ)

ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയുമെല്ലാം പ്രശോഭിതമാക്കിയ ആ പ്രകാശത്തെ- യാഥാർത്ഥ്യവും, വണ്ണവലിപ്പവും ഭാവനകൊണ്ട് നിർണയിക്കുക സാധ്യമല്ലാത്ത ആ മഹത്തായ പ്രകാശത്തെ- അതിന്റെ ശരിക്കുശരിയും, സസ്യക്ഷമവുമായ രൂപത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക?! അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും മാർഗദർശനവും ആർക്ക് ലഭിക്കുന്നുവോ അവർക്ക് മാത്രമേ അത് ആസ്വദിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അതെ, അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവന്റെ പ്രകാശത്തിലേക്ക് മാർഗദർശനം ചെയ്യുന്നു! (يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ) ഈ മഹാ പ്രകാശത്തെപ്പറ്റി ഉപമാരുപത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചു കാണിക്കപ്പെടുവാൻ മാത്രമേ മനുഷ്യബുദ്ധി പ്രാപ്തമാകുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യൻ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനായി കൂർത്തുനിൽക്കുന്ന ധാരാളം ഉപമകളും ഉദാഹരണങ്ങളും അല്ലാഹു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. (وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ) മനുഷ്യരുടെ എല്ലാ സ്ഥിതിഗതികളുമടക്കം സകലകാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയുന്നതാണ്. (وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ) ആർക്കെല്ലാമാണ് അവന്റെ

(*) അഥവാ ജനനശക്തിയും ഹനനശക്തിയും കൂടി (الايجابى والسلبى) അല്ലെങ്കിൽ Positive & Negative) സമ്മേളിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മാർഗദർശനം ഉപയോഗപ്പെടുക, ആരെല്ലാമാണ് അതിനെ നിരസിച്ചു കളയുക, ആരെല്ലാമാണ് അതുമൂലം വിജയികളായിത്തീരുക എന്നിവയും അവൻ അറിയുന്നു.

ഇവിടെ വിളക്കുമാടത്തോട് സാദൃശ്യപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയവും, വിളക്കിനോട് ഉപമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് കൂർആന്റെ മാർഗദർശനവുമാണെന്നാണ് ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ), ഉബയ്യൂബ്നു കഅ്ബ് (റ) മുതലായവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മുൻഗാമികളായ കൂർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ പ്രമുഖനായ ഇമാം ഇബ്നു ജരീർ (റ) ഈ ഉപമയെ വിവരിച്ചു കാണാം. അതിന്റെ ചുരുക്കസാരം ഇപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കാം: 'സ്ഫടികംപോലെ തെളിഞ്ഞും, കറപിടിക്കാതെയും സത്യവിശ്വാസിയുടെ നെഞ്ഞിനകത്ത് നിലകൊള്ളുന്ന പ്രശോഭിതമായ ഹൃദയം-അതിന്റെ നേരായ ചിന്താഗതിയും, ബോധപൂർവ്വമായ വിശ്വാസദാർഢ്യവും നിമിത്തം-സ്വയംതന്നെ നേർമാർഗത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അതോട് കൂടി, വ്യക്തങ്ങളാകുന്ന തെളിവുകളും ലക്ഷ്യങ്ങളുമാകുന്ന കൂർആന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുമ്പോൾ അത് കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രകാശമായായിത്തീരുന്നു. അതെ, പ്രകാശത്തിന്മേൽ പ്രകാശവും, സന്മാർഗത്തിന്നുമേൽ സന്മാർഗവും!' ഈ ചിത്രീകരണം തുടർന്നുള്ള ആയത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ വെളിച്ചം നൽകുന്നതാണെന്ന് കാണാം.

മേൽ വിവരിച്ച വിളക്ക് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും, പ്രകാശം പരത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ സ്ഥലം ഏതാണ്? 'അല്ലാഹുവിന്റെ വീടുകൾ' (بُيُوتِ اللَّهِ) എന്ന പേരുകൊണ്ട് ബഹുമാനിക്കപ്പെട്ട പള്ളികളാണത്. അവ നിർമ്മിക്കപ്പെടുവാനും, വന്ദിക്കപ്പെടുവാനും, തന്റെ നാമം അതിൽവെച്ച് കീർത്തിക്കപ്പെടുവാനും, ഓർമ്മിക്കപ്പെടുവാനും തന്റെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ മുഖേന അലങ്കരിച്ചു ഉന്നതപ്പെടുത്തുവാനും അല്ലാഹു ഉത്തരവിട്ടിരിക്കുന്നു. 'അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതായാൽ അവൻ സ്വർഗത്തിൽ അത്പോലെയുള്ളതൊന്ന് അല്ലാഹു നിർമ്മിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്' എന്ന് നബി തിരുമേനി ﷺ യും അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു (*) അങ്ങനെ, ഉയർത്തപ്പെടുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം കീർത്തിക്കപ്പെടുവാനും അല്ലാഹു അനു മതി കൊടുത്തിട്ടുള്ള ഭവനങ്ങളിലാണ് അതുളളത്.

(فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ)

പ്രസ്തുത പള്ളികളാകട്ടെ, ജനപ്പെരുമാറ്റമില്ലാതെ ശൂന്യമായിരിക്കുന്നവയല്ല; വെള്ളിയാഴ്ചയിലോ, മറ്റോ മാത്രം തുറക്കപ്പെടുന്നവയുമല്ല; വിളക്കിന്റെ പ്രകാശം നിത്യവും തന്നെ അവിടെ ആസ്വദിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും- സഭായ്പ്പോഴും- അതിൽവെച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. (يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ) ഈ വിശുദ്ധ കീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന ആളുകളോ അവർക്ക് വേറെ ജോലികളൊന്നും ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിന് മിനക്കെട്ടിരിക്കുകയില്ല. അവർക്ക് മക്കളും കുടുംബവുമുണ്ട്. അവർക്ക് വേണ്ടി- തങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിതന്നെയും- കച്ചവടം, വ്യാപാരം മുതലായ ജോലിത്തീരക്കുകളും അവർക്കുണ്ട്. 'ഹേ, വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരേ! നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങളുടെ മക്കളും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ മിനക്കെടുത്തിക്കളയരുത്.' എന്നും (സു: മൂനാഫിക്യൂൻ 9) മറ്റു മുള്ള തിരുവചനങ്ങളെ തികച്ചും, അവർ അനുസരിച്ചു വരുന്നതിൽനിന്നും, സകാത്ത് കൊടുക്കുന്നതിൽനിന്നും മിനക്കെടുത്താത്ത- മുടക്കിക്കളയാത്ത- ആളുകളാണ് അവർ.

من بنى مسجداً يبتغي به وجه الله له بنى الله مثله في الجنة - متفق عليه: ഇതാണ്: (*)

رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ

അവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിലും, നമസ്കാരാദി പുണ്യകർമ്മങ്ങളിലും വ്യാപൃതരാകുവാനും, ദാനധർമ്മങ്ങളിൽ താൽപര്യമുള്ളവരായിരിക്കുവാനും കാരണമെന്ത്? കേവലം ചില ആചാരങ്ങളെന്ന നിലക്കോ, ജനമദ്ധ്യേ പേര് ലഭിക്കുവാനോ ഒന്നുമല്ല അവരങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. ഒരു ദിവസം വരുവാനുണ്ട്; അന്ന് മനുഷ്യന്റെ സകല കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റിയും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടും. അവരവർ ചെയ്ത സൽക്കർമ്മങ്ങളല്ലാതെ അന്ന് ആർക്കും ഉപയോഗപ്പെടുകയില്ല, എന്നൊക്കെ അവർക്ക് ബോധമുണ്ട്. ആ ദിവസത്തിന്റെ ഭയങ്കരത നിമിത്തം ഹൃദയങ്ങളും ദൃഷ്ടികളുമെല്ലാം പേടിച്ചു വിറച്ചു നിലതെറ്റി അവതാളപ്പെട്ടുപോകുന്നതാണ്. ആ ദിവസത്തെ അവർ ഭയപ്പെടുകയാണ്. يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ഇതാണ് അതിന് കാരണം. എന്നാൽ വെറും ഭയം നിമിത്തം അവരങ്ങനെ ചെയ്തുവരുവാൻ നിർബന്ധിതരായിത്തീർന്നുവെന്നല്ലാതെ, മറ്റൊരു കാര്യലാഭവും അവർക്ക് മൂലം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലേ? നിശ്ചയമായും ഉണ്ട്; അന്നത്തെ ദിവസം ശിക്ഷയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കിത്തരിക മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നതുമാണ്. അതവർ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുവാനും, അവന്റെ വകയായി അവന്റെ അനുഗ്രഹം വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ് അവർ അതനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. يَجْزِيهِمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ അതിനാൽ, ആ ദിവസത്തിന്റെ ഭയം മാത്രമല്ല, ആവേശവും, പ്രതീക്ഷയും കൂടിയാണ് അവരെ അതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് കണക്കില്ലാതെ നൽകുന്നതുമാകുന്നു. وَاللَّهُ يَزِدُّكَ مِّنْ يَّشَاءَ بَغِيرِ حِسَابٍ എന്നിരിക്കെ, അവർക്ക് അവന്റെ പക്കൽനിന്ന് എന്തെന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൂട! അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹത്താൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ ദയവുണ്ടായി, ഞങ്ങളെയെല്ലാം നിന്റെ ഇത്തരം സർവ്വത്തരായ അടിയാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരേണമേ! آمين

കഴിഞ്ഞ ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗദർശനമാകുന്ന പ്രകാശത്തിന്റെയും ആ പ്രകാശത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു സൽഭാഗ്യം പ്രാപിച്ചവരുടെയും ഉപമയായിരുന്നു. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അതിന്റെ മറുവശത്തെപ്പറ്റിയാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

﴿39﴾ അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ മരുഭൂമിയിലെ കാനൽ (ജലം) പോലെയാകുന്നു; ദാഹിച്ചവൻ, അത് വെള്ളമാണെന്ന് ധരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, അവൻ അതിനടുത്ത് ചെല്ലുമ്പോൾ അതിനെ യാതൊരു വസ്തുവായും കണ്ടെത്തുകയില്ല; അവൻ അതിനടുത്ത് അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടെത്തുന്ന

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ
كَسْرَابٍ بِقِيَعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ
مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ يَجِدُهُ شَيْئًا
وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ

താണ്; അപ്പോൾ അവന്റെ വിചാരണ അവൻ [അല്ലാഹു] തികച്ചും നടത്തുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു വിചാരണ വേഗം കഴിക്കുന്നവനെത്ര.

﴿40﴾ അല്ലെങ്കിൽ, (അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ) ആഴമേറിയ ഒരു സമുദ്രത്തിലെ അന്ധകാരങ്ങളെപ്പോലെയാകുന്നു; അതിനെ [ആ സമുദ്രത്തെ] തിരമാല മുടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അതിനുമീതെയും തിരമാലയുണ്ട്; അതിനുമീതെ കാർമേഘവും!

(അങ്ങനെ) ഒന്നിനുമീതെ ഒന്നായിക്കൊണ്ടുള്ള (വിവിധ) അന്ധകാരങ്ങൾ! തന്റെ കൈകൾ പുറത്തുകാട്ടിയാൽ അവൻ അത് കാണുമാറാകയില്ല (അത്രയും വമ്പിച്ചുരുട്ട്)! അല്ലാഹു ആർക്ക് പ്രകാശം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടില്ലയോ, അവൻ യാതൊരു പ്രകാശവും ഇല്ലതന്നെ.

فَوَقَّهٖ حِسَابَهُ ۖ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤٠﴾

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي خَرِّ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ

ظُلُمَاتٍ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ

﴿39﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ, പ്രവൃത്തികൾ **كَسْرَابٍ** ഒരു കാനൽ (കാനൽ ജലം) പോലെയാണ് **بَقِيَعَةٍ** മരുഭൂമിയിലുള്ള അതിനെ കണക്കാക്കുന്നു, ധരിക്കുന്നു **الظَّامَانِ** ദാഹിച്ചവൻ **مَا** വെള്ളമാണെന്ന് **لَمْ يَجِدْهُ** അതിനെ അങ്ങനെ അവൻ അതിനടുത്തുചെന്നാൽ, ചെല്ലുമ്പോൾ **حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ** അവർ കണ്ടെത്തുകയില്ല **شَيْئًا** ഒരു വസ്തുവായും, ഒരു സാധനമായും **وَوَجَدَ** അവൻ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും **اللَّهُ** അല്ലാഹുവിനെ **عِنْدَهُ** അതിനടുത്ത് **فَوَقَّاهُ** അപ്പോൾ (എന്നിട്ട്) അവൻ അവൻ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കും, (തികച്ചും നടത്തും) **حِسَابَهُ** അവന്റെ വിചാരണ **اللَّهُ** അല്ലാഹു **سَرِيعُ الْحِسَابِ** വിചാരണ വേഗം കഴിക്കുന്നവനാണ്, വേഗം വിചാരണ ചെയ്യുന്നവനാണ് ﴿40﴾ **أَوْ** അല്ലെങ്കിൽ **كَظُلُمَاتٍ** ചില അന്ധകാരങ്ങളെ (ഇരുട്ടുകളെ)പ്പോലെയാണ് **فِي خَرِّ لُجِّيٍّ** ഒരു സമുദ്രത്തിലെ **يَغْشَاهُ** അതിനെ മുടുന്നു **مَوْجٌ** തിരമാല **مِّنْ فَوْقِهِ** അതിനുമീതെയുമുണ്ട് **مَوْجٌ** തിരമാല **مِّنْ فَوْقِهِ** അതിനുമീതെയുണ്ട് **سَحَابٌ** കാർമേഘം **ظُلُمَاتٍ** അന്ധകാരങ്ങൾ, ഇരുട്ടുകൾ **بَعْضُهَا** അവയിൽ ചിലത് **فَوْقَ بَعْضٍ** ചിലതിന് മീതെയാണ് (ഒന്നൊന്നിന് മീതെയാണ്) **إِذَا أَخْرَجَ** അവൻ പുറത്തുകാട്ടിയാൽ **يَدُهُ** തന്റെ കൈ **لَمْ يَكَدْ** ആകാറാവുകയില്ല **يَرَاهَا** അവനത്

കാണു(മാറ്) وَمَنْ ആർ, ഏതൊരാൾ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തില്ല
 ۞ അവൻ مِنْ نُورٍ പ്രകാശം فَمَا لَهُ എന്നാൽ അവനില്ല مِنْ نُورٍ യാതൊരു പ്രകാശവും

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത അവിശ്വാസികൾ ഈ ലോകത്ത് വെച്ച് ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങൾ, അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം ഫലശൂന്യമായിരിക്കുമെന്ന് ഈ ഉദാഹരണങ്ങൾമൂലം അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ഒന്നാമത്തേത്: ദാഹിച്ചു വലഞ്ഞ ഒരാൾ വെള്ളത്തിന് ആർത്തിയോടെ, ഒഴിഞ്ഞ സമതല പ്രദേശത്തേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, അകലെ വെയിലിൽ മിനുങ്ങിക്കാണുന്ന കാനൽ ഒരു ജലാശയമാണെന്ന് വിചാരിച്ച് മുന്നോട്ട് ചെന്ന് നോക്കുമ്പോൾ അവിടെ യാതൊന്നുംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതുപോലെ, പരലോകത്തുവെച്ച് ഏറ്റവും വിഷമം പിടിച്ച ആ സന്ദിഗ്ദ്ധഘട്ടത്തിൽ തന്റെ കർമങ്ങൾകൊണ്ട് താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന യാതൊരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കാതെ വരുമെന്ന് സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:

وَقَدْ مَنَّا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَّنْثُورًا - الفرقان

സാരം: അവർ വല്ല കർമവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതിലേക്ക് ചെന്നുനാം അതിനെ വിതരപ്പെട്ട ധൂളിയാക്കിക്കളയുന്നതാണ്.) ചെയ്ത കർമങ്ങൾ പാഴായിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടും കാര്യം അവസാനിക്കുന്നില്ല. കർമഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടുന്ന സ്ഥാനത്ത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിചാരണയും, ശിക്ഷയും അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്യും. തങ്ങളുടെ ചെയ്തികളിൽ ഒന്നൊഴിയാതെ, സകലത്തെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു പൂർണ്ണവും വിശദവുമായ വിചാരണ നടത്തുകയും, അനന്തരം തക്കശിക്ഷ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യും. വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടുന്നവരുടെ ആധിക്യമോ വിസ്തരിച്ച വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അതിന്റെ സ്വഭാവമോ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു പ്രശ്നമല്ല. ഒന്ന് മറ്റൊന്നിന് തടസ്സമായിത്തീരുന്നതുമല്ല. എല്ലാം വേഗത്തിൽ വിചാരണ കഴിക്കുന്നതാകുന്നു. ഇതിനെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം സൂ: മആരിജ് മുതലായ ചില സൂറത്തുകളിൽ വരുന്നതാണ്. إِنَّ شَاءَ اللَّهُ

രണ്ടാമത്തെ ഉപമ മിക്കവാറും അവിശ്വാസികളുടെ ഈ ജീവിതത്തിലെ അവസ്ഥയെയാണ് കാണിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള മാർഗദർശനങ്ങളൊന്നും വകവെക്കാതെ നിമിത്തം അവന്റെ പ്രകാശം ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവർ വമ്പിച്ച അന്ധകാരത്തിൽ കഴിഞ്ഞു കൂടുകയാണ്. കാർമ്മേഘത്തോളം വരുന്ന ഉയരത്തിൽ മേൽക്കുമേൽ തിരമാലകളും അതിനുമീതെ കാർമ്മേഘവും കൂടി ഇരുട്ടടഞ്ഞ ഒരു വമ്പിച്ച മഹാ സമുദ്രത്തിൽ പെട്ടവരെപ്പോലെ, വിവിധ അന്ധകാരങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. വിശ്വാസത്തിലും അന്ധകാരം; വാക്കിലും അന്ധകാരം, പ്രവൃത്തിയിലും അന്ധകാരം, ഇങ്ങനെ ഒരു വശത്ത്. സത്യം ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയാതെയും, കണ്ടുംകേട്ടും കാര്യം ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇരിക്കത്തവണ്ണം, അവരുടെ ഹൃദയത്തിനും, കണ്ണിനും കാതിനും ബാധിച്ച അന്ധകാരങ്ങൾ വേറൊരു വശത്തും. ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഗ്രാഹ്യമാകാതിരിക്കുക, ഉപദേശങ്ങൾ ഫലപ്പെടാതിരിക്കുക, ജ്ഞാന ബോധമില്ലാതിരിക്കുക മുതലായവ മറ്റൊരു വശത്തും! എല്ലാംകൂടി അന്ധകാരത്തിന്മേൽ അന്ധകാരം! (طُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ)

സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പ്രകാശത്തോടും, അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദ

യങ്ങളെ അന്ധകാരത്തോടും ഉപമിച്ചശേഷം തൗഹീദിനെ സ്ഥാപിക്കുന്ന ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-